

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/225/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210298
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6617210298.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a JUDr. Ivicy Hanuskovej, v právnej veci žalobcu S. A., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom H. A., R., právne zastúpeného JUDr. Danielom Pribylom, advokátom so sídlom Dr. Vodú 18, Lučenec proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenej Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 5 279,59 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/25/2017 - 216 zo dňa 28. júna 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovanej náhradu trov sporu nepriznal (II. výrok) p o t v r d z u j e.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanej náhradu trov sporu voči žalobcovi nepriznal (II. výrok).

2. Okresný súd výrok o trovách konania (II. výrok) odôvodnil tým, že tieto žalovanej podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nepriznal napriek tomu, že žalobu zamietol. Konštatoval, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní podľa § 255 CSP, pričom aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 CSP, avšak súd dôjde k záveru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal z toho, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 02. 12. 2014 došlo k poisťovej udalosti a žalovaná mala povinnosť plniť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom sporná bola len výška plnenia. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu ani na pojednávaní dňa 16. 02. 2018 nevzniesla námietku premlčania nároku žalobcu. V konaní navrhla vykonať znalecké dokazovanie a predložila aj otázky pre znalca. Uviedol, že ak by žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu už v odpore proti platobnému rozkazu, nedošlo by k navyšovaniu trov konania. Preto prvoinštančný súd postupoval podľa § 257 CSP a výnimočne náhradu trov sporu žalovanej nepriznal.

3. V zákonnej lehote podala žalovaná odvolanie voči II. výroku, ktorým jej súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal. V odvolaní žiadala, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a to tak, že zaviaže žalobcu k povinnosti nahradiť jej trovy konania (prvoinštančného ako aj odvolacieho) v rozsahu 100%.

4. Odvolanie odôvodnila odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa ktorého, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci

5. Podľa nej mal súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodovať podľa § 255 CSP a vzhľadom na zamietnutie žaloby žalobcu z dôvodu premlčania ním uplatňovaného nároku, jej mal priznať voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže bola v plnom rozsahu úspešná. Vytýkala súdu prvej inštancie, že sa neriadil zásadou úspechu vo veci podľa § 255 CSP a nepriznal jej náhradu trov konania z prozaického dôvodu, že nevzniesla námietku premlčania uplatneného nároku už v samotnom odpore proti platobnému rozkazu. Rovnako namietala, že okresný súd bližšie nezdôvodnil v čom mala spočívať výnimočnosť postupu podľa § 257 CSP. Poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/54/2016 zo dňa 16. 08. 2017. V závere odvolania konštatovala, že pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všímať si okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a odvolaním napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej v časti, ktorým nepriznal žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Z dispozičnej zásady vyplýva, že súd v odvolacom konaní vec prejedná v rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu odvolaním napadnutého rozhodnutia. V tomto prípade odvolateľka určením rozsahu odvolania (do výroku o nepriznaní náhrady trov konania) vymedzila nielen to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia okresného súdu nastal suspenzívny účinok odvolania, ale zároveň stanovila rozsah, v ktorom je v prípade sporového konania odvolací súd oprávnený a povinný preskúmať rozhodnutie prvoinštančného súdu.

11. Po preskúmaní v rozsahu odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušný právny predpis pri rozhodovaní nároku na náhradu trov konania, svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každý argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie (uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 78/05, zo dňa 16. 03. 2005).

12. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci

14. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane sporu priznať náhradu trov konania. K aplikácii § 257 CSP, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že jeho aplikácia prichádza do úvahy výlučne ojedinele, a to len v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že existujú dôvody, ktoré sú hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba

skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody (pozri k tomu bližšie napr. Mazák, J., Šoltýs, L.: Trovy konania v civilnom procese. Bratislava: Slovenská advokátska komora. 1997, s. 95). Z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú významnými tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod. (R 82/2006, rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 M Cdo 5/2006). Vo všeobecnosti možno konštatovať, že ak súd pristúpi k aplikácii § 257 CSP, vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 638/2016 z 21.2.2017), v opačnom prípade by tým došlo k závažnému zásahu do základných pravidiel rozhodovania o náhrade trov konania, kedy platí zásada úspechu v konaní.

16. V danom prípade súd prvej inštancie náležite odôvodnil svoje rozhodnutie pri aplikácii § 257 CSP. Nakoľko žaloba žalobcu bola zamietnutá z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej. Okresný súd správne skúmal postoj strán v spore, pričom prihliadol na to, ako si strany plnili svoje procesné povinnosti, medzi ktoré patrí aj povinnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany včas, pretože v opačnom prípade môže byť sankcia nepriznania náhrady trov konania. Žalovaná uplatnila námietku premlčania ako prostriedok procesnej obrany až pred druhým termínom pojednávania, pričom túto mohla vzniesť už pri svojom prvotnom procesnom úkone, ktorým bol odpor proti platobnému rozkazu a nevzniesla ju ani na prvom pojednávaní. Zároveň týmto postojom spôsobila aj vznik trov dôkazu spojených s vykonaním znaleckého dokazovania, ktoré v konaní sama navrhla vykonať. Dokonca z obsahu spisu vyplýva, že po predložení znaleckého posudku navrhla žalobcovi mimosúdne vysporiadanie danej veci. Až následne podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 14. 06. 2019 (t. j. 12 dní pred druhým pojednávaním vo veci) vznesla námietku premlčania.

17. Odvolací súd taktiež dopĺňa, že žalovaná bola v predmetnom konaní zastúpená advokátskou kanceláriou, pričom v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, je advokát povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Nakoľko žalovaná mala v konaní právneho zástupcu, tento mal preto konať tak, aby prostriedky procesnej obrany boli uplatnené včas, v záujme hospodárnosti konania, tak aby sa zbytočne nenavýšovali trovy konania. Preto neobstojí obrana, že právny zástupca ako subjekt znalý práva nepostrehol už pri prebraní zastúpenia, že nárok žalobcu je premlčaný.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade existuje dôvod hodný osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP, keďže žalovaná, ktorá by inak ako úspešná strana v spore mala nárok na náhradu trov konania, si nedostatočne plnila svoje procesné povinnosti, neuplatnila prostriedok procesnej obrany včas, čím spôsobila predĺženie sporu.

19. Preto odvolací súd potvrdil výrok súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej voči žalobcovi (II. výrok).

20. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto by mu podľa uvedeného ustanovenia vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko mu však žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).